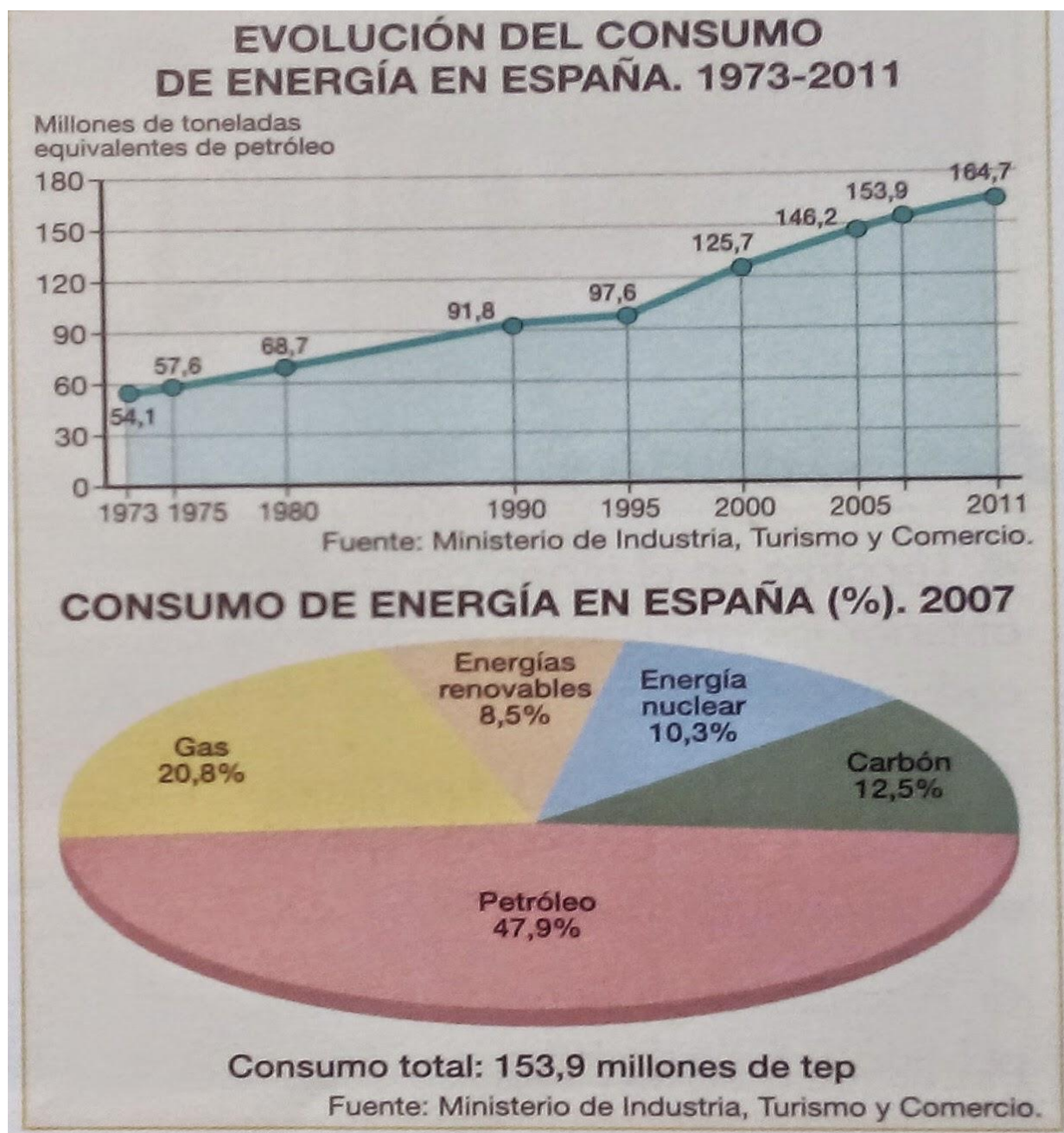

Práctica realizada: análise e comentario dunha gráfica sobre a evolución do consumo de enerxía en España (1973-2011)

O consumo de enerxía español caracterízase por basearse principalmente en fontes non renovables [1]: petróleo, gas, carbón e enerxía nuclear, debido a que a súa tecnoloxía está máis avanzada e o seu prezo resulta máis competitivo.

As fontes de enerxía son os recursos naturais que proporcionan a forza necesaria para transformar materias primas, mover máquinas e facilitar o desprazamento de persoas e mercadorías. O consumo de enerxía serve tamén para medir o

desenvolvemento dun país ou dunha rexión. **En España o consumo enerxético incrementouse considerablemente desde 1973 debido ás seguintes causas:**

- O aumento da demanda industrial, e sobre todo, dos sectores do transporte por estrada;
- O aumento do consumo dos fogares, que incrementaron as súas dotacións en electrodomésticos e climatización;
- A multiplicación na demanda do sector servizos, que incrementou o seu peso na economía española.

O consumo de **carbón** reduciuse considerablemente a partir da década de 1960, na que foi substituído en gran parte polo petróleo. O gráfico reflicte como a crise do petróleo de 1975 impulsou de novo o consumo de carbón para reducir a dependencia do petróleo e desde entón mantense bastante estabilizado. Este consumo baséase no carbón nacional e nunha crecente cantidade de carbón importado de países como Estados Unidos, a República Surafricana, Australia e Indonesia, que resulta máis barato e menos contaminante. O seu destino son as industrias siderúrxica e cementeira e a produción de electricidade en centrais térmicas.

O consumo de **enerxía nuclear** iniciouse en 1969 e a partir da crise do petróleo de 1975 debido á construción de centrais nucleares. Desde que en 1984 decretouse a moratoria nuclear motivada pola oposición da opinión pública a este tipo de produción enerxética, o consumo mantense estabilizado.

O consumo de **petróleo** incrementouse a partir da década de 1960 en que foi adoptado como fonte de enerxía principal pola industria e polo transporte debido ao seu baixo custo. Como mostra o gráfico, a crise de 1975 motivada pola espectacular subida do seu prezo non supuxo un descenso no consumo de petróleo ata a primeira metade da década de 1980, debido ao incremento do consumo de carbón e da electricidade producida nas centrais nucleares. Con todo, desde entón o consumo de petróleo recuperouse e non deixou de crecer a pesar das continuas oscilacións do seu prezo. O consumo baséase no seu maior parte nas importacións procedentes de países africanos, como Nixeria, de Oriente Medio, de América Latina (México e Venezuela) e de Europa (Reino Unido e CEI). O seu destino principal, a partir da crise, é a obtención de derivados para o transporte e para a industria.

O consumo de **enerxías renovables** ten unha participación moi reducida no consumo enerxético español, debido a que a súa produción resulta máis cara que a

realizada coas fontes de enerxía tradicionais, ao estar menos avanzada tecnoloxicamente.

O consumo de **enerxía hidráulica** mantense estabilizado, pois a partir de 1970 paralizouse practicamente a construción de novos encoros. O seu destino é a produción de electricidade nas centrais hidroeléctricas.

O gráfico mostra que o consumo das demais fontes de enerxía renovables tende a incrementarse a partir da crise do petróleo, que impulsou a necesidade de mellorar o autoabastecimento enerxético. As consecuencias dun consumo enerxético baseado en fontes de enerxía non renovables, que deben importarse nunha elevada porcentaxe, e que resultan moi contaminantes, son o esgotamento dos recursos; a dependencia externa no abastecemento, co consecuente incremento do prezo e diminución da competitividade económica; e un elevado impacto ambiental, manifestado na contaminación atmosférica, do chan e das augas; a redución da biodiversidade e o risco de accidentes.